

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, soudkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudce JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **F. P.,** zastoupený Mgr. Kateřinou Beranovou, advokátkou se sídlem ve Vysokém Mýtě, Náměstí Přemysla Otakara II. 186/I, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje,** se sídlem v Pardubicích, Komenského náměstí 125, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 25. 10. 2011, č. j. 52 A 39/2011 - 28,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Odůvodnění:

Kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) navrhuje zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2011, č. j. KrÚ 53657/2011/ODSHI/14, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Chrudim ze dne 31. 3. 2011, č. j. CR 015323/2011/ODP/Pi, kterým byla stěžovateli zamítnuta žádost o odečtení bodů v registru řidičů a provedený záznam bodů byl potvrzen.

V kasační stížnosti stěžovatel namítá, že krajský soud vycházel z nesprávného právního závěru, že nelze odečítat body v registru řidičů dle ustanovení § 123e odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, pokud řidič

již dle záznamu v registru řidičů dosáhl 12-ti bodů, a to i v případě, že řidič nepozbyl řidičské oprávnění, neboť lhůta k odevzdání řidičského průkazu a k pozbytí řidičského oprávnění dosud neuplynula.

Stěžovatel uvádí, že se dopustil posledního přestupku v dopravě, za který mu byly odečteny body z registru řidičů, již dne 16. 7. 2008. Od této doby se žádného takového přestupku v dopravě nedopustil. Po zjištění, že v registru řidičů je u stěžovatele evidováno 12 bodů, stěžovatel z výpisu z bodového hodnocení řidiče zjistil, že u přestupku ze dne 28. 11. 2006 mu byly odečteny tři body neoprávněně, podal řádně a včas námitky proti provedenému záznamu bodů dle ustanovení § 123f zákona o silničním provozu a řízení o těchto námitkách bylo přerušeno do doby rozhodnutí o kasační stížnosti v této věci vedené pod sp. zn. 1 As 48/2010. Nejvyšší správní soud řízení přerušil z důvodu postoupení podobné věci k rozhodnutí rozšířenému senátu s tím, aby rozšířený senát vyslovil závěr, který je stěžovateli podle jeho názoru ku prospěchu.

Stěžovatel po uplynutí dvou let od spáchání posledního přestupku v dopravě, za který mu byly odečteny body v registru řidičů, požádal Městský úřad v Chrudimi o odečtení celkem osmi bodů v registru řidičů dle ustanovení § 123e odst. 1 písm. a) a b) zákona o silničním provozu. Městský úřad v Chrudimi tuto žádost rozhodnutím č. j. CR 015323/2011 ODP/Pi ze dne 30. 3. 2011 zamítl a provedený záznam bodů v registru řidičů potvrdil. Krajský úřad Pardubického kraje jako odvolací orgán odvolání stěžovatele rozhodnutím č. j. KrÚ 53657/2011/ODSHI/14 ze dne 22. 6. 2011 zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Stěžovatel podal v této věcí proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou krajský soud zamítl rozsudkem napadeným touto kasační stížností. Krajský soud podobně jako správní orgány argumentuje smyslem a účelem zákona, tedy užívá zejména výkladu teleologického a historického, neboť jazykový a logický výklad směřuje jednoznačně k podpoře stanoviska stěžovatele. Stěžovatel, i při vědomí, že Nejvyšší správní soud již tuto otázku řešil ve věci sp. zn. 8 As 23/2010 (na kterou se krajský soud odkazuje), s odkazem na základní zásady teorie práva má za to, že nadstandardní metody výkladu nelze užít tam, kde je tento výklad v rozporu s textem zákona a standardními metodami výkladu. Také poukazuje na čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, dle kterého lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.

Oba správní orgány i krajský soud dovozovaly, že odečet bodů v registru řidičů dle ustanovení § 123e odst. 1 písm. a) a b) zákona o silničním provozu lze užít pouze u řidiče, který dosáhl max. 11 bodů. Žádné takové omezení však v zákoně o silničním provozu není. Stěžovatel nepozbyl řidičské oprávnění, neboť lhůty, po jejichž uplynutí měl pozbýt řidičské oprávnění a odevzdat řidičský průkaz dle ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu byly přerušeny včasným podáním námitek dle ustanovení § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu. Nemůže se tedy na něj vztahovat ustanovení § 123d zákona o silničním provozu, které se vztahuje výslovně pouze na řidiče, kteří pozbyli řidičské oprávnění. Oproti tomu v zákoně o silničním provozu nelze najít žádné ustanovení, které by bránilo v případě stěžovatele použít ustanovení § l23e odst. 1 písm. a) a b) [když na stěžovatele se v současné době vztahuje i ustanovení písmene c) zákona o silničním provozu] a odečíst mu v registru řidičů body dle tohoto ustanovení.

Stěžovatel v kasační stížnosti konstatuje, že vyvrátil argumentaci odvolacího správního orgánu, která spočívala v tvrzení, že stěžovatel pozbyl řidičské oprávnění, neboť přímo v textu ustanovení § l23c zákona o silničním provozu je úprava pozbytí řidičského oprávnění - uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo doručeno oznámení o dosažení 12 bodů, tato lhůta však byla u stěžovatele přerušena podáním námitek, jak je uvedeno shora, proto stěžovatel dosud řidičské oprávnění nepozbyl. Krajský soud se pak s odkazem na smysl a účel zákona pokusil nahradit tuto argumentaci odvolacího správního orgánu poukazem na rozdíl mezi řidičským oprávněním a odbornou způsobilostí k řízení motorových vozidel. Dochází k závěru, že dosažením 12 bodů řidič automaticky ztrácí odbornou způsobilost - s odkazem na ustanovení § 123c odst. 3 a 5 zákona o silničním provozu. Zmíněný odst. 5 však zní: „Řidič, který pozbyl odbornou způsobilost podle odstavce 3, je povinen výzvu podle odstavce 3 splnit.“ V odst. 3 však není o odborné způsobilosti ani zmínka. Zmiňuje odevzdání řidičského průkazu a pozbytí řidičského oprávnění, vše po uplynutí lhůt, jejichž běh byl v případě stěžovatele přerušen včasným podáním námitek. Ani z ostatního obsahu tohoto zákona a taktéž ani ze zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, ve znění pozdějších předpisů, nelze dovodit, že odbornou způsobilost řidič ztrácí automaticky dosažením 12 bodů.

Toto právní posouzení krajského soudu, o které je opřen celý napadený rozsudek, tak nemá dle stěžovatele oporu v zákoně.

Stěžovatel na závěr uvádí, že chápe argumentaci krajského soudu, že připuštění možnosti odpočtu bodů dle ustanovení § 123e odst. 1 písm. a) a b) zákona o silničním provozu u řidičů, kteří dosáhli 12 bodů, by mohlo vést k absurdním důsledkům, nicméně tato argumentace krajského soudu nemůže bez dalšího postačovat k zamítnutí zákonného nároku stěžovatele, jenž vychází z textu zákona samého i ze standardních metod interpretace práva. Pokud by takováto argumentace měla postačovat k odůvodnění soudních rozhodnutí, pak by to teprve mohlo vést k absurdním důsledkům. Nedostatky zákonné úpravy je dle něj třeba řešit novelizací zákona a nikoli postihem občana, který se platným zněním zákona řídí.

Z výše uvedených důvodů proto stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný svého práva podat vyjádření ke kasační stížnosti využil a setrval v něm na textu svého vyjádření k žalobě.

Kasační stížnost je podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a jsou v ní namítány důvody odpovídající ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ustanovení § 123a zákona o silničním provozu bodovým hodnocením se zajišťuje sledování opakovaného páchání přestupků, jednání, které má znaky přestupku podle jiného právního předpisu, nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla nebo že se řidič porušování těchto povinností nedopouští. Přehled jednání spočívajícího v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání je stanoven v příloze k tomuto zákonu.

Podle ustanovení § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.

Podle ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Podle ustanovení § 123c odst. 5 zákona o silničním provozu řidič, který pozbyl odbornou způsobilost podle odstavce 3, je povinen výzvu podle odstavce 3 splnit.

Podle ustanovení § 123d odst. 1 zákona o silničním provozu řidič, který podle § 123c odst. 3 pozbyl řidičské oprávnění, je oprávněn požádat o vrácení řidičského oprávnění nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3. Podmínkou vrácení řidičského oprávnění je prokázání, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu a dále předložení posudku o zdravotní způsobilosti včetně dopravně psychologického vyšetření. Pro vrácení řidičského oprávnění platí přiměřeně § 101.

Podle ustanovení § 123d odst. 4 zákona o silničním provozu ode dne vrácení řidičského oprávnění podléhá řidič novému bodovému hodnocení; obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni vrácení řidičského oprávnění zaznamená v registru řidičů odečtení všech 12 bodů.

Podle ustanovení § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu řidiči, kterému nebyla ode dne uložení pokuty v blokovém řízení nebo nabytí právní moci rozhodnutí, na jehož základě mu byl v registru řidičů zaznamenán naposled stanovený počet bodů, pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení,

a) po dobu 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, se odečtou 4 body z celkového počtu dosažených bodů,

b) po dobu 24 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, se odečtou 4 body z celkového počtu dosažených bodů zbývajících po odečtení bodů podle písmene a),

c) po dobu 36 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, se odečtou všechny zbývající body.

K tomuto dni provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností záznam v registru řidičů o odečtení bodů z dosaženého počtu stanovených bodů řidiči, a to nejpozději do 3 pracovních dnů ode dne, kdy vznikl řidiči nárok na odečtení bodů.

Podle ustanovení § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu, podá-li řidič námitky proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.

Klíčovou otázkou pro posouzení kasační stížnosti je, zda lze odečíst body v registru řidičů dle ustanovení § 123e odst. 1 písm. a) a b) zákona o silničním provozu, pokud řidič již dle záznamu v registru řidičů dosáhl celkového počtu 12-ti bodů, a to i v případě, že řidič nepozbyl řidičské oprávnění, neboť lhůta k odevzdání řidičského průkazu a k pozbytí řidičského oprávnění dosud neuplynula. Nejvyšší správní soud se touto právní otázkou zabýval již ve svém rozhodnutí ze dne 3. 5. 2011, č. j. 8 As 23/2010 - 89,ve věci nyní posuzované neshledal pátý senát důvody, pro které by se od právního posouzení v cit. rozsudku uvedeném odchýlil.

Nejvyšší správní soud stran stěžovatelem uplatněných námitek, týkajících se interpretačních metod poukazuje na svoji konstantní judikaturu, ze které vychází i posledně citovaný rozsudek č. j. 8 As 23/2010 - 89, v němž se mimo jiné uvádí: „*Jazykový výklad je výkladem pouze prvotním, jímž se interpret poprvé seznamuje s obsahem právní normy. Ostatně obecně platí, že to, zda smysl a účel právní normy je skutečně takový, jak se zdá z jazykového výkladu právního předpisu, musí potvrdit nebo vyvrátit ostatní výkladové metody – především výklad teleologický, logický, systematický a případně historický, jejichž závěry je nezbytné poměřovat imperativem ústavně konformní interpretace a aplikace.*“ Obdobně se zdejší soud zabýval otázkou interpretace právních předpisů např. v rozsudcích č. j. 5 Afs 28/2003 - 69, č. j. 5 Afs 64/2011 - 124, č. j. 4 As 20/2009 - 67). Odkázat lze rovněž např. na nález Ústavního soudu ze dne 9. 10. 2001, sp. zn. II. ÚS 277/99, v němž se podává: .„....*(j)sou-li k dispozici dva rovnocenné výklady, z nichž jeden je extenzivní a druhý restriktivní, musí soud zvolit ten z nich, jenž odpovídá dalším metodám výkladu, zejména pak úvaze teleologické. Jednotlivá ustanovení zákona je pak třeba vykládat tak, abych jejich aplikací bylo možno dosáhnout účelu, který zákonodárce sledoval.*“

Stěžovatel nesouhlasí s právním posouzením, k němuž dospěl žalovaný a poté i krajský soud, že odečet bodů v registru řidičů dle ustanovení § 123e odst. 1 písm. a) a b) zákona o silničním provozu lze užít pouze u řidiče, který dosáhl max. 11 bodů; dle stěžovatele žádné takové omezení v zákoně o silničním provozu není. Stěžovatel tvrdí, že nepozbyl řidičské oprávnění, neboť lhůty, po jejichž uplynutí měl pozbýt řidičské oprávnění a odevzdat řidičský průkaz dle ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu byly přerušeny včasným podáním námitek dle ustanovení § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu. Nemůže se tedy na něj vztahovat ustanovení § 123d zákona o silničním

provozu, které se vztahuje výslovně pouze na řidiče, kteří pozbyli řidičské oprávnění. Oproti tomu v zákoně o silničním provozu nelze najít žádné ustanovení, které by bránilo v případě stěžovatele použít ustanovení § l23e odst. 1 písm. a) a b) zákona o silničním provozu.

Nejvyšší správní soud k posouzení námitky stěžovatele předesílá, že zákon o silničním provozu v rámci bodového hodnocení porušení povinností na jednu stranu upravuje systém přičítání bodů řidiči, jenž se dopouští jednání v rozporu s pravidly silničního provozu a na stranu druhou pak možnost odečítání bodů takovému řidiči, který se po zákonem stanovenou dobu nedopustil bodově hodnoceného chování. Preventivní i represivní složka bodového systému se v tomto smyslu prolínají. Děje se tak ovšem jen do té doby, než řidič dosáhne dvanácti bodů. Smyslem možného odečítání bodů je motivace řidiče, který se již dopustil bodově hodnoceného jednání, aby po stanovenou dobu jednal právně nezávadným způsobem, tj. aby se po dobu minimálně dvanácti měsíců nedopustil dalšího bodově hodnoceného jednání. Účelem totiž je, aby řidič skrze své nezávadné chování nedosáhl celkového počtu dvanácti bodů, se kterým zákon spojuje závažné následky v podobě ztráty řidičského oprávnění a povinnosti odevzdat řidičský průkaz. V případě, kdy řidič již dosáhl maximálního počtu bodů, je třeba vycházet z toho, že preventivní působení bodového systému selhalo, a proto je na místě využít jeho represivního nástroje, a to pozbytí řidičského oprávnění a vyloučení řidiče z provozu na pozemních komunikacích po stanovenou dobu.

V důsledku opakovaného porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích, jež je doprovázeno bodovým hodnocením, může řidič dosáhnout nejvíce dvanácti bodů (§ 123a odst. 1 zákona). Negativní následky dosažení tohoto počtu bodů jsou obsaženy zejména v § 123c odst. 3 a 5 cit. zákona. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností musí řidiči neprodleně písemně oznámit dosažení zákonného bodového limitu a současně jej vyzvat k odevzdání řidičského průkazu nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič následně pozbývá řidičské oprávnění uplynutím pěti pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno. K pozbytí řidičského oprávnění tudíž dochází přímo ex lege, bez povinnosti vydávat správní rozhodnutí, a to uplynutím uvedené lhůty.

Získáním dvanácti bodů coby maximálního počtu bodů dosažitelných v rámci bodového hodnocení řidičů tedy obecně nastupuje nevyvratitelná právní domněnka o tom, že řidič není odborně způsobilý k řízení motorových vozidel, a to minimálně na dobu stanovenou v § 123d odst. 1 zákona. Řidič, který pozbyl odbornou způsobilost, je povinen odevzdat řidičský průkaz. Řidičské oprávnění však pozbývá i v případě, kdy ve stanoveném termínu řidičský průkaz neodevzdá.

Je třeba rozlišovat mezi odbornou způsobilostí k řízení motorových vozidel a nabytím, resp. pozbytím řidičského oprávnění. Odborná způsobilost k řízení motorových vozidel a nabytí, resp. pozbytí řidičského oprávnění, které je výrazem existence či absence takové způsobilosti, spolu sice na jednu stranu úzce souvisí, na stranu druhou však z hlediska svého právního významu nesplývají.

Podle § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu může řídit motorové vozidlo pouze osoba, která je držitelem příslušného řidičského oprávnění. Podle § 80 an. cit. zákona řidičské oprávnění opravňuje jeho držitele k řízení motorového vozidla zařazeného do příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění. Řidičské oprávnění je žadateli udělováno na jeho žádost, a to při kumulativním splnění zákonem předepsaných podmínek. Jednou z podmínek pro udělení a držení řidičského oprávnění je odborná způsobilost řidiče k řízení motorových vozidel; tato podmínka musí být naplněna po celou dobu držení řidičského oprávnění (§ 82 odst. 1 písm. c) a odst. 2 zákona).

Řidičský průkaz je pak veřejnou (úřední) listinou, která „pouze" osvědčuje udělení a existenci řidičského oprávnění k řízení motorových vozidel (§ 103 odst. 1 a § 109 odst. 1 zákona). Odborná způsobilost k řízení motorových vozidel je základním předpokladem pro získání řidičského oprávnění, a s tím spojené vydání řidičského průkazu. Ve většině případů je řidičské oprávnění a držení řidičského průkazu též osvědčením odborné způsobilosti jeho držitele.

Pro závěr, že se v případě odborné způsobilosti a odevzdání řidičského oprávnění z hlediska obsahu i času jedná o dvě samostatné skutečnosti, zřetelně svědčí ustanovení § 123c odst. 5 zákona, podle kterého řidič, který pozbyl odbornou způsobilost podle odstavce 3, je povinen výzvu podle odstavce 3 splnit. Povinnost uposlechnout výzvy k odevzdání řidičského průkazu tak nastupuje až poté, kdy řidič pozbyl odbornou způsobilost, což se stalo právě provedením záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů. Z logiky věci tak nelze dovodit jiný výklad, než že každý řidič, který dosáhne celkového počtu 12 bodů, uplynutím 5 pracovních dnů od doručení oznámení pozbývá řidičské oprávnění.

Režim ust. § 123e cit. zákona, jehož se stěžovatel dovolává, tak může přicházet v úvahu pouze, pokud řidič ještě celkového počtu 12 bodů nedosáhne, pokud již tohoto počtu dosáhne, vztahuje se na něj ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Pokud řidič dosáhne již 12 bodů, lze odečíst najednou 12 bodů, a to podle ust. § 123d odst. 4 cit. zákona.

Nepochybně je třeba, aby řidiči, který podal námitky proti záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů, byl zachován odkladný účinek, alespoň pokud jde o důsledky, které dosažení 12 bodů má. Zákon spojuje s uplatněním námitek proti záznamu specifický následek, a sice přerušení lhůt k pozbytí řidičského oprávnění a odevzdání řidičského průkazu podle § 123c odst. 3. Řidič tak nadále má řidičské oprávnění a disponuje řidičským průkazem, který „může využívat", byť již pozbyl odbornou způsobilost k řízení motorového vozidla. Jak již v této souvislosti uvedl zdejší v rozsudku č. j. 8 As 23/2010 - 89, *„K překlenutí doby do rozhodnutí o námitkách proti záznamu o dosažení dvanácti bodů mohl zákonodárce nepochybně zvolit též jiná řešení. Mohl např. založit fikci, že se do nabytí právní moci rozhodnutí o námitkách na řidiče hledí, jako by dvanácti bodů nedosáhl. Obdobný důsledek by patrně nastal, pokud by zákon nic bližšího v tomto ohledu nestanovil a podání námitek proti dosud nepravomocnému záznamu bodů by mělo k pozbytí odborné způsobilosti „čistý" odkladný účinek. Přesto tak zákonodárce neučinil a důsledky spojil výlučně s pozbytím řidičského oprávnění a povinností odevzdat řidičský průkaz."*

Nejvyšší správní soud má za to, že specifický způsob odkladu účinků záznamu o dosažení celkového počtu 12 bodů byl zvolen právě proto, že zákon s plynutím času počítá v rovině hmotného práva v podobě odečítání bodů dle § 123e zákona. Právě proto nemá podání námitek vliv na samotnou existenci odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, ale „pouze“ na pozbytí řidičského oprávnění, a tím spojenou povinnost odevzdat řidičský průkaz.

Podání námitek má tedy za následek situaci, kdy řidič i přes dosažení dvanácti bodů se může nadále účastnit provozu na pozemních komunikacích, neboť došlo k přerušení lhůty pro pozbytí řidičského oprávnění a povinnosti odevzdat řidičský průkaz. Tato skutečnost však nemůže zapříčinit odpočet bodů podle § 123e odst. 1 zákona, neboť podstata tohoto institutu je jiná. Dané ustanovení je možné aplikovat pouze za situace, kdy řidič ještě nedosáhl dvanácti bodů. Obecně se vztahuje k řidiči, který neztratil odbornou způsobilost, disponuje řidičským oprávněním, a proto je možné kontinuálním sledováním jeho chování v průběhu (minimálně) dvanácti až třiceti šesti měsíců osvědčit jeho polepšení. Z žádného ustanovení § 123e cit. zákona, které upravuje odečítání bodů, však nevyplývá, že by odečtením bodů v důsledku řádného chování po předepsanou dobu mohlo dojít k opětovnému nabytí odborné způsobilosti, kterou řidič předtím pozbyl právě dosažením dvanácti bodů. Tu lze znovu nabýt toliko postupem dle § 123d, tedy uplynutím jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění a dále prokázáním, že se žadatel podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti. Jinými slovy řečeno, v případě, že řidič již dosáhne dvanácti bodů, a to nezávisle na přerušení běhu lhůt daných v § 123c odst. 3 zákona, nemůže se takto získaných bodů zbavit řádným chováním, s nímž počítá § 123e odst. 1, ale pouze cestou jinou, stanovenou v ustanoveních § 123d odst. 1 a 3 zákona, která upravují, jakým způsobem musí řidič postupovat při dosažení dvanácti bodů.

Na shora uvedené důsledky dosažení dvanácti bodů proto nemá vliv odkladný účinek námitek stanovený v § 123f odst. 4 zákona, neboť skrze tento procesněprávní institut je možné toliko oddálit (přerušením běhu lhůt uvedených v § 123c odst. 3 zákona), nikoliv zvrátit následky dosažení dvanácti bodů, a to samozřejmě za předpokladu, že námitky jsou nedůvodné. Z právní úpravy bodového hodnocení ani z důvodové zprávy nelze dovodit, že by řidič i při dosažení dvanácti bodů mohl podáváním námitek proti provedení záznamu v registru řidičů zcela zvrátit negativní následky, které jsou s dosažením dvanácti bodů spojeny, a naopak, že by těmito námitkami mohl využít institutu odečítání bodů stanoveného v § 123e odst. 1 zákona. Teprve v případě, pokud by byly uplatněné námitky shledány důvodnými a správní orgán by provedl v souladu s § 123f odst. 2 zákona opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů, by odborná způsobilost řidiče k řízení motorových vozidel nadále trvala a k jejímu opětovnému nabytí by nebylo třeba postupovat podle § 123d zákona. Pak by rovněž bylo možné zohlednit dobu po podání námitek při následném odpočtu bodů.

Nejvyšší správní soud na základě uvedeného shledal rozsudek krajského soudu v souladu se zákonem, proto kasační stížnost podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve

věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. To by náleželo žalovanému. Protože však žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné náklady, jež by mu vznikly a jež by překročily náklady jeho běžné administrativní činnosti, ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že žalovanému, přestože měl ve věci plný úspěch, se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ustanovení § 53 odst. 3, ustanovení § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. května 2012

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu